

وای سبزنت پیدا

رزاق نادر

واب سبزنت پرا

رزاق نادر

بلوچي اکیڈمی کوئٹہ

درستیں حق پہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

اے کتاب ۽ بید چہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ ۽ جست و اجازہ ۽ ہر رنگے کہ
چھاپ بونگ، کسی چھاپ کت، گیگان کت، رجانک چہر ۽ بدل ۽ بہا کت نکنت
تانکہ چہ بلوچی اکیڈمی ۽ اجازہ گرنگ بونگ۔

کتاب ۽ نام :-

واب سبزنت پدا

شاعر :

رزاق نادر

اولی رند :-

۱۹۹۵ء

کمپیوٹر کمپوزنگ :-

سعید احمد شاہوانی، گلوبل ملٹی لینگویج کمپیوٹرز،

۹۔ السید بلڈنگ جناح روڈ کوئٹہ فون :- ۸۲۰۰۰۹

چاپ جاہ :-

قلاٹ پرنٹنگ پریس کوئٹہ۔

دانگ :-

۵۰۰

بہا :-

۸۰ کھدار

(تتی نام ء)

مے جوانی تی جنگ ء نام ء انت
آ مڑ ء پن ء زنگ ء نام ء انت

آگ ء تیگ ء کیت سار سر ء
بے ترا کیف ء بھنگ ء نام ء انت

جی تی پھلتین ڈیل ء بالادا
زندمانی تی "جنگ" ء نام ء انت

ہست ات وہدے منا یلیں راج یے
مرچی آ اول پتنگ ء نام ء انت

کائنات و زمین و آسمان
پسندیداری است که در دنیا حسینی است گارنت

نچین

تاکدیم	سرگاں	تاکدیم	سرگاں
۳۰	زند	۹	دانکے
۳۱	نپ زرتگیں تاوان ۽ مڈی ۽ متا	۱۱	دریں گالانی مالک انت اللہ
۳۵	من چے یہ لکھاں	۱۲	پیا دگان ۽ سوار کنت آ
۳۸	ھاسی کو	۱۳	ما فقیران ۽ داد بکشاے
۳۹	چو گلا میں گنگدام ۽ زندگاں	۱۴	سلام
۴۱	بیارت حسد ۽ کینگاں	۱۵	یا حسین
۴۲	شپ بہ بیت کہ روچ بہ بیت	۱۷	کدی کائے کدی تاھیر کارے
۴۳	آگلاب رگانی دیوان ۽ گوشتے	۱۸	تواگاں بے ریا مہوتینے
۴۴	بیدے شراب ۽ بھنگ نہ بیت	۱۹	گیر کارے چوسمین ۽ صحب نے
۴۶	شام ۽ شوہاز ۽ ہاک ۽ در بستہ	۲۰	بودن ۽ مہر ۽ وفا
۴۷	منے کسانیاں دیات ۽ سوغات انت	۲۱	یاد کنت ۽ زھیر کاریت دل
۴۸	چم وچ ۽ چو گوشتے کور ۽ راجتہ	۲۲	تو کہ دارو ۽ تو کہ درمانے
۴۹	مہر ۽ سا چانیں شراب ۽ موسم انت	۲۳	۱۔ چنگ انت ل باگ برانت
۵۰	سچ	۲۴	تو منی محبتی قرارے چو
۵۲	؟	۲۵	عشق تاوان شہ بیت -
۵۴	سوال	۲۶	مرک ۽ استینیں جڑاں
۵۶	من مڑرگاں روچ ۽ مڑرند	۲۷	مدام پشت کپتگاں من

تاکید	سرگال	تاکید	
۹۲	پلپس پوراں چه بلبند اگر دیت	۶۲	ر بیدگ ء مرگ
۹۳	نشتگان ساعتان از مار کنان	۶۳	دا هگ
۹۴	وهد ء تیاریں دست نہ کننت انت پیرینا	۶۴	شہید ایوب جان بلیدئی ء پلپس یات ء
۱۰۰	پمارنج ء اندوہ بیارئے نوکین سال	۶۵	دنیا داری نزان انت تئی عاشق
۱۰۱	مرگ زندیے پہ مڑا	۶۶	مرک امروز ء دعاء ء دژمان بیت
۱۰۲	وانگ جاهاں وانگ نیست -	۶۷	برکت انت مہر ء نکان
۱۰۳	وتی پھلپس دپ ء مڑواک مالیت	۶۸	مرگ ء راشات کننت ء ...
۱۰۴	شام وهدے کہ شہاریت کجداں	۶۹	عمر ء چے سیت ء نپ انت ...
۱۰۵	منی سرار سترانی راج انت -	۷۰	آگلاب ہبر ء گل پری باز انت ...
۱۰۶	ہا سیکو	۷۱	چاکری دور ء نوبتاں باتے
۱۰۷	سکرات	۷۲	دور پانڈیں سفر من ء تو دل ء تو
۱۰۸	میکیں جنت	۷۳	واب سب زنت پدا
۱۱۳	موتک	۷۴	زندمانی
۱۱۴	کس ء پہ زلف ء کس ء ...	۷۵	زانت قربان کہ ناز انتی ء ...
۱۱۵	گون من ء تو کتہ چو ہرات نہ کننت	۷۶	جی ہیر دپ ء ماہ دروشم
۱۱۶	تئی تیاری مارا چہ کارا نہ بارت	۷۷	بیاترا بوجھاں گلاب ء پھل
۱۱۷	مدتے گو سنگ وتی شو ہازگ ء	۷۸	نیست ء گنجیں درا چہ پیدا کاں
۱۱۸	زانت ء باران ء	۷۹	کیت روچے کہ ما مراداں باں
۱۱۹	قرحان نوشاں ترا یات کنان	۸۰	اے گرانیں شہر و دوارے ...
۱۲۰	عشق ء راہ ء کس کسی امراہ نہ بیت	۸۱	ماہ ء ماہکان ء آگلاب پل ء
۱۲۱	راہ، امراہ بدل کرت نہ کت	۸۲	بگہ انت روح شب ء احوال انت
۱۲۲	تئی لقا ء نیاد ء گیشیں نپ کپیت	۸۳	زندگی چون ترا بگوازیان
۱۲۳	دش مجلس ء پھل نیادیں ...	۸۴	آسی پھل بدے گلاب بدے
۱۲۴		۸۵	پوتئی نام تئی نام سمین
۱۲۵		۸۶	گام گام ء ترا رسیت حونی
۱۲۶		۸۷	بے مراد ء دہش نہ بیت امروز
۱۲۷		۸۸	
۱۲۸		۸۹	
		۹۰	
		۹۱	

دلکے

ما دراه گنداں زاناں پوہاں ماراں مسرپداں کہ مئے کلیں راج چہ
 کرناں کاہل، سست ء بے کارانی راج انت۔ پیشکامے چ کس ء کریڈٹ ء
 مزینں کار نیست۔ ء مئے راج ء شر، مزین ہسترد ء اجہ ہما انت کہ بے کار انت۔
 اگاں کسے کہ کار داریت یاں کار کنت آ مئے راج ء شریں مردے نہ انت۔ بلکن
 کسان ء کم بودے۔ بزیاں مئے راج ء مردم نہ ایوک ء کاہل ء بے کار انت بلکن
 ہے کاہل ء بے کاری ء سراپہ ہم بند انت۔

نیک بختی جگوشے یاں بد بختی، من ہم ہے راج بیک کسے اُن ہے نادراہی ء
 منا ہم گوں جتہ۔ بے حد از انت کہ چونیا، کدی ء کجام جاوراں من لہتیں چپ ء
 چوٹیں کشگ زندگی بناکت ء ہمیشاں ء ”داب سبزنت پدا“ ء سر حال ء
 شاعری ء نام داتگ ء شے دیا پیش کنگا اُن۔ اگاں شما ایشان ء شاعری ء
 نام دات تہ منی بخت ء طالع۔ من پوہ باں کہ گین گرتگیں زند ء لہتیں سال کہ
 من زندگیں لاشانی نیام ء گوازینگ بیکار نہ شتگ انت اگاں ناتہ من ہے
 پوہ باں کہ من چہ بازییاں یکے آں۔

یقین بزیاں ات کہ مئے چپ ء چاگرد ء زند سک بد صورت ء بے جلوہ انت
 اگاں کسے بگندیت ء ہماریت اگاں ناتہ ہر شے برابر انت۔ ء ہے بد صورت
 ء بے جلوہ ایں زند نمہ دار ہم بوت کنت۔ بے گپ پدا مار شتگ انت۔ ء

ہمک راج ء زندگیں مردم جُہد ء کوشش کن انت کہ زند شربہ بیت ء
جلوہ ناک گزندگُ بیت۔ بلے مئے راج ء چش نہ انت ہر کس بے سمائی ء وڑالی
انت۔ بے زانگ ء بے سبب و شس ء شادان انت۔ پرچاکہ داناہاں راست
گوشنگ کہ نہ زانگ ء بے سمائی ہم یک نعمتے۔ کس ء رازند بد صورت ء
بے جلوہ گزندگ ء نہ بیت پرچاکہ ہر کس ء مارشت ء زانگ مُرتگ۔ جم کور انت
دلانی چنگ ہُشک انت۔ کس AESTHETIC SENSE ندرایت۔
بلے لکھ شکرُ منت چہ ہاوندے درا کہ ماچرے نادر اھی ء رکھیتگاں۔ پیشکا
زند ء بد صورت ء بے جلوہ دیست نہ کناں۔ ہے سبب انت کہ لہتیں لبز برد
دانگ۔ بگندے چرے لبزان ء چپ ء چوٹیں کشکاں کسے ء رازند خوبصورت
ء جلوہ ناک گزندگ ء اتک تہ منی زند ء مقصد ء مراد پیلہ انت۔ ہے منی بے
زندیں زند ء مسترین کار انت دگہ ہیج کار منی کریدٹ ء نیست۔

رزاق نادر
مشق

۱۵ اگست ۱۹۹۷ء

دُرین گالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 ماہِ ءِ سالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 پھُلُ گدانی آ واجہِ ءِ واہنْدِ
 درتہ شالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 مئے کھیرانی والی ءِ وارثِ
 مئے چنالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 لبزِ ءِ معنائے مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 چکی گالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 کرنی کھمانٹِ ءِ دلِ تسلّا اِنْتِ
 بے کمالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ
 چورہانی آ واجہِ ءِ واہنْدِ
 پیرزالانی مالکِ اِنْتِ اللّٰهُ

پیادگان ء سوار کنت آ
 امیر ء شاہان ء وار کنت آ
 شلیت تر ہوراں موسمی این
 زمین ء پھل ء بہار کنت آ
 نہ جب آنت درپوشکس ماہ ء استال
 چتورین دانائیں کار کنت آ
 ہزار رنگ ء تچیت زمانگ
 ہزار سال ء ودار کنت آ
 سمایا ترینیت عاقلانی
 ملنگ ء مستان ء سار کنت آ
 درین ء رنگانی دروشم ء دنت
 ہوا ء رنگ ء توار کنت آ

ما	فقیران	ء	داد	بکشائے
بے	مراداں		مراد	بکشائے
ما	کہ یک	مہلبے	نہ کرزاں	تئی
مارا	مسک	ء	زباد	بکشائے
دنت	- دردانی		ٹیکیاں	دُنیا
شاہ	مارا	تو	شاد	بکشائے
زگرین	نیمروچ	ء	تلوساں	ہردیں
سارت	ء	ساچانیں	نیاد	بکشائے
درد	ء	رنجانی	جمبراں	بُرے
گلکشاں	رنگیں		یاد	بکشائے

سلام

پہ شہیدان ء پہ ہما بیلاں
 کہ مدام جنگانی پڑا وارنت
 ہاترا لجانی بے انت دیوال
 ء وتی سنگینیں سراں سارنت
 جی ہما ماتان ء کرن سازین
 بہ نہ مود انت نہ دیدگل زارنت
 مرک ہما رژن سازیں یلان براہیت
 کہ شہیدی ء مرکب ء سوارنت
 کھن بیت وہد ء دھر چنت پولنگ
 آ ہمک نوک انت کہ پڑاں مارنت

یا حسین

بانداتین روچ ءِ راگون انت

دنز بنج ءِ آھر

مرگ ءِ سیاھیں زر

سکی، سوری، اڑ، جنجال

گرا نین ماہ ءِ سال

بلکن کسے ترانگ ءِ بور ءِ

پکر ءِ سمند ءِ

تا چنیاں کنت دیم پہ پھلین گساں

گران انت
 جنگ ۽ گرین ساحت
 سیاھن مرگ ۽ موت

امبل ۽ بیلاں
 انشی ئین شپ
 سیت ۽ نپ
 ہرکس روت بوروت

کدی کائے کدی تاہیر کارے
 دل ءِ دمبر تلگین ءِ دیر کارے
 مروچاں ڈالچاراں وہد ءِ دست ءِ
 میراں روچے منارا گیر کارے
 ہے اُمت ءِ تنگاں کچلان ءِ
 گلگین دستاں وتیگاں ہیر کارے
 کدی کائے منی بر ءِ کھیرا
 کدی شیریں دوکرم ءِ شیرکارے
 منی طالع میارنت جمبرانی!
 منی جوہان ءِ نپت ءِ بھیر کارے
 من کرناں چہ واداریگاں تئی کہ
 تو کائے پمنا "انجیر" کارے

تو اگلے بے ریا مہوتین نے
چہ منا دل سیا مہوتین نے

مسترے کستری بنا کت تو
دریگتین تو خُدا مہوتین نے

پر تو ہشکے زراں من آجوتی
چہ بہائے بہا مہوتین نے

بوت خُدا یے ترا رزاق نادر
بے وسائی روا مہوتین نے

گیر کائے چو سمن ءِ صحب ئے
یاں کہ چو رستگین درین ءِ صحب ئے

چے تئی صورت ءِ توسیپ ءِ کنائ
جلوہ ناکے چو جبین ءِ صحب ئے

ماہکان صحب ءِ صباہ مردان
امبریت پرپکین گین ءِ صحب ئے

کیتگین نود انت طلائیں مہر
سارت ءِ ساچانیں زمین ءِ صحب ئے

جی پہ نازاکیں شپ ءِ انداماں
اف پہ مہنائیں سمن صحب ئے

بوڈن	ء	مہرء	وفا
امبوتین		دُروت	کجا
یکین		بچکند	منا
بخش	منی	روح	ء
بتا			
تتی	امروز	چوں	گوزیت
یک	ء	تہنائیں	خدا
طالع	ء	بکت	ء
کمال			
روژنین	روح		تستا
انگت	ہم		ورناہاں
کہنیں	عہدانی		پدا
بیا	دل	ء	دروے
بدے			
ماہکانیں	اے	شپ	ء

یات کنت ء زھیر کاریت دل
 نوبتاں عمدی گیر کاریت دل
 تو زاناں دل ء پہ چے کارے
 پوپل ء پہ تو ھیر کاریت دل
 شانستاں گندیت وھدے نالان ء
 سبز تاکین کھیر کاریت دل
 دل ترا بے وفائی ء گندیت
 درد ماریت زھیر کاریت دل
 دل رگامے رگامی گوران بیت
 نپت کاریت ء بھیر کاریت دل
 میان سالونکی بندیت بیگاہاں
 شکل ء شھد ء شیر کاریت دل

تو کہ دارو ء تو کہ درمان نئے
سکی ء سوری یانی ہرجان نئے

مہر ء نیم روج ء بے بہانین دل
چو گریبی ء ایر ء ارزان نئے

سیال ء براسانی اوہے کاری چے
ماس ء کوہیں دل ء کہ تو گران نئے

محرمین دانک یے نئے وپی جست یے
بے تڑ ء بے کس نئے کہ بے وان نئے

اے چنگ انت اے باگ بر انت
مرچی سمین بے بندر انت

وانکہ اوار جہدے مسبیت
تہنائیں جہد بے آسر انت

شادہ کن ات جوریں بدال
"مرچی منا روچ دیگر انت"

چوں سر بہ باں من منزل ء
ڈنگ یے منی رہدر بر انت

نادر مزو نازاں ، ادا
بے مٹ کئے بے درور انت

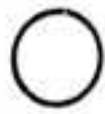
تو منی مجبئی قرارے چو
نون منی نیمگ ء نہ چارے چو

تو خدائے ، خدائی ء پہ شمار
نہ لگت مال ئے بے توارے چو

من کہ ہر دم میراں ء ہاں زندگ
تو کہ پہ مرک ئے سزارے چو

بد نصیبی مدام میارجل بات
کامرانی ء شپ تھارے چو

وائے نادر مبات اے دل تنگی
ماں جہان ء تو بے توارے چو

عشق تاوان نہ بیت
مردگان زند برہیت

دائم مانیت ہما
مرگ ۽ رہچار بہ بیت

تتی جہد ۽ گوربام
پہ من رثن لیے کاریت

زند وت مر کے اگان
کے سیالی پہ گوزیت

مرک	ء	استینیں	عجزاں
پمنا		بستگ	گشاں
بیا کہ		روح بیگاہ	بیت
ساحتے		نیادے	کناں
عمر	ء	شوہازت	منا
مہلبیں		زند	ء نہ
عاقبت		تاوان	بیت
بیا کہ		امروز	ء
چم		چم	دیتے
مدتاں		در	الکھاں
کیت		ہزام	ء
چلگ	ء	دست	ء
مرک	ء	بہیار	ء
من	چہ	زند	ء
		سرپداں	

مدام پشت کپتگاں من

صباہ ۽ سار تیں کوشاں

سج ۽ رنگاں

شام ۽ ملگوران

۽ پھلتیں بیگمانی مجلس ۽ تراناں مدام پشت کپتگاں من

مدام پشت کپتگاں من

زردین نیم روچ ۽ ہلا ہوشاں

کہ وہدے ایر دنت زردی

ماں سیہ ڈناں

پھلتیں گولانی پری لڈ اُنت

بچکند آنت

مدام پشت کپتگاں من

نیم شی پاسانی احوت ء

کہ شپ نمب دروت دنت پھلآن

تچو کین آپ وش ملگوراں نازینیت

مہکائی وتی ماہین جبہن ء ایر کنت

درچکائی سر زاناں

مدام پشت کپتگاں من

چہ تئی مہرائی خیرات ء

لنٹانی وہشت ء

دیدگائی داد

ملگورانی پھلین پیچ ء سوغات ء

تئی شیرین بدن ء چشم

کوشن زانسرائی تام

بہشت امباز ۽ لذت

شہدین جی ۽ جان ۽

وشین تران ۽

مدام پشت کپتگاں من

۳۰
زند

کھنگ نین مسیت یے زند
پہ وتی گناہانی
بخشگ ء نہ ملایے
پار سائین واہگ یے
چست کنت وتی دستاں

نئے ، جنین زہگے ای
لحم لحمین پا بر مش یے
نیک ء ہاترا بلکن
چنک ء لپین سی سیرے
پلوا گد ء کاریت

لکھیانی کاڑے نا
ہوردگ ء برگ ء کیت

نپ زر تگین تاوان ۽ مڈی ۽ متاع

واھگانی ہر کس بندیک انت وتی

چے من ۽ چے تو

چے دنیا زہریں شپتال

واھگانی رندا باندات ۽ مروچی اشنگش

رُبنت پہ الماس تراشیں گوہر واھگاں

وهد ۽ زرا

زند ۽ یک دار ۽ سوار

دور تال دور چم دانکہ کار کنت

وهد ۽ چاندی گونگین زر تچک ۽ تالان انت تجیت

کس نہ زانت کہ چہ کجا کیت ء کجا روت ء کپیت
 کس نہ زانت کہ مرچی ء باندا ت چے انت ء کج انت
 پیری نین روچ ء رازیک ء تانگو شانت
 مرچی چوں اتک مئے گورا

کس نہ زانت کہ وهد ء سنگ ء پار سنگ مرچی ء باندا تے
 نام ء انت رو انت

بس، ہر کس پسیچوک انت ماں زلپین واہگاں
 اے زمین ء آرمان ء میا نچی ء

واہگانی ماء تو بندیک ہر کس ء وڑا

وہد ء زرا

عمر ء یک دارا سوار

رُمباں پہ الماس ترا شنین گوہر واہگاں

کہ چیزے نہ چیزے پہ وت دست گراں

بچ نہ بیت دست ء بلے

بید قیامتیں تگ ء تاج ء عذابیں دوری ء
ہنچو ہر کس دور گستا ء جتا

درد ء ورا

واہگانی پھلتین دکانش وتی آراستگ ء مشکول

گوں وت رپی ء

چمبش راہاں انت کہ کد

گرا کے دیم کنت

گاھک بج انت

نند انت دانکہ دیگر ء شاماں کہ بلکن نپ کن انت

زند ء روچاں اے وڑا آشپ کن انت

واہگانی ماء ء تو بندیک ہر کس ء وڑا

وہد ء زراء

عمر ء یک دارا سوار

رُمباں پہ الماس تراشیں گوہر واہگاں

ما دراه نپ زر تگلیں تاوان ۽ مڈی ۽ متاع
دور گستا ۽ جتنا

ماں وتی لوٹانی ہیداں چو گر پتار ۽ عذاب
نیم آگہ نیم واب

زند ۽ شاگین گوانزگ ۽ میزان و ران

امیت باندا تے نپ ۽

مرچیک پھلتیں اشتگ ما

رُمباں پہ الماس تراشیں گوہر واہگاں

وہد ۽ زر ۽

عمر ۽ یک دارا سوار

بے سماء ۽ بے میار

من چے بہ لکھاں

ہما دیارء کہ زانت زیر انت
 جہان ۽ سرتاج ۽ بادشاہیں قلم گلام انت
 ہما دیارء کہ لبز ۽ مضائے آسمی پھل
 چو سیاہیں سنگ ۽ زانت ۽ سیاہ ڈنال بے
 نیاد انت

سیاہ باو انت ۽
 روج مال انت

ہما دیارء کہ شاہیں شاعر
 گمگین زانتکار

امیریں دانا، عہد، عاقل
 گریب، نیزگار، کپتہ کار، انت
 پہ ملکوت، گتھے ودار، انت

ہما دیار، کہ نابزاتی، زانت لیک، انت
 زریں زانت، را نابزانتی گوش انت سیمہ زانت
 پورین پھلان، شنزی کنٹگ گوش انت پہ زانت
 کنٹگان، گلاب لیک، انت
 شپ سیاہین، تنگھیں روج، جاہ گپتہ
 دروگ راست لے
 راست دروگے
 لواروش لذتیں سمین انت
 سمین لوار انت
 ملاریں کیف کچل انت، زہر انت
 زہر کیف انت

ہما دیارء کہ کیفیں نودان ء تبدلیک انت
 ء تہلین تبدء را نود پہمنت
 گلین گلاب ء

سمین رنگین سہیل انت بے کار
 درین بے بے
 ہما دیارء کہ زانت بیچ انت
 زانت ہرچی

ہما دیارء کہ زانت ء ڈکال انت چار کنڈا
 چشین قمر جتیں دیارء
 من چے بہ لکھاں
 پہ کئے بہ لکھاں

ہائیکو

دیر شمال ء
 تئی یاتانی مہرگ شہمیت
 چوکہ لال ء

سہت ء دمان ء
 کائے دلبر کرام کنان ء
 تو مئے گمان ء

چو گلايس گنگدام ءِ زندگان
 زندگين لاشاني نيام ءِ زندگان
 وشياني نود ءِ مئے سياهيس نصيب
 درد ءِ آسگواريس رگام ءِ زندگان
 منزل ءِ اوست ءِ بداراں چونيا
 زندگى تئى پاد ءِ گام ءِ زندگان
 مئے حساب ءِ زند ءِ گوازينيت كے
 ما گوشے پہ ہشكيس نام ءِ زندگان
 عاقلانى عاقلى ءِ كار كُت
 دنزى ءِ ليگارين بام ءِ زندگان

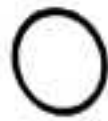
دہر ء تیلانکاں "بلوچی" تترینت
 جلوہ ناکیں حرص ء وام ء زندگاں
 جی پماہاں کہ نہ ہلیت توشگ اش
 وائے ماکہ وام ء شام ء زندگاں

چے دگہ منہ وفا ء دوستی
 ما وتی برات ء ملام ء زندگاں
 داں ہیے حال ء رسینہ نوبتاں
 جندے لاشانی تلام ء زندگاں

بیارت حسد ء کینگاں
 زُروت سلاح ء اسپراں
 چے اے جہاں چے آ جہاں
 یکے نہ انت پہ بے وسال
 نیادے کہ بہر بیت پیلہ ء
 رہچار کئے پہ ملگاں
 زوراکین رژن ء گار کنوک
 جی پہ تہارین جمبراں
 استال مہکان ء سمین
 ندر پہ نماہین کندگاں
 وش تو وش تئی نند ء سیاد
 من وت نہ وشنین بید ہاں
 کئے آسری امراہ بیت
 زند ء لووار ء آہراں

شپ بہ بیت کہ روچ بہ بیت
 زند ہر وڑا گوزیت
 بازیں مہر ءؑ بودناں
 زرد ءؑ بار گران بیت
 تئی گمان ءؑ سارتمین
 ہور بیت درین رُدیت
 تئی رواج ءؑ وہد روت
 تو جزُے جہاں جزُیت
 دیدگاں خمار جتین
 حیاں ءؑ سِنگ آپ بیت
 شہدیں رکاں پہ تئی
 گماں ندر بیت مِریت

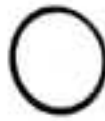

آ گلاب رکانی دیوان ء گوشتے
 سر منی کپتہ پرستان ء گوشتے
 شیشگلین ریک ء سرا کاژانی رم
 در مٹنگ نود پریشان ء گوشتے
 جنتی کیفی دل ء ایر رچیت
 لذتے گون تئی جان ء گوشتے
 آدینک آدینک جہاں آپ ء وڑا
 سر وتی ششٹہ کمان میان ء گوشتے
 ہنچو ویراں گوں وتی مہکان ء
 ماہ دراتک ء چہ منی بان ء گوشتے
 شیشگلین جان تئی روج ء وڑا
 نوک چوکہ تئی بروان ء گوشتے
 من ہم لنگڑ گوں فقیری نیں تب ء
 تو ہم محتاج شپی نان ء گوشتے

بیدے شراب ء بھنگ نہ بیت
 مینگ ء گمانی جنگ نہ بیت
 جی پر تھی بادامی چماں
 کس چو ترا شر رنگ نہ بیت
 سسی وہد ء ہوت بلوٹ انت
 مہر ء مہری لنگ نہ بیت
 اے باریگ ء ہر کس بے نام
 گوں کئے نام ء ننگ نہ بیت
 بے مہری ء مہر ء قصمہ!
 چما زار ء زنگ نہ بیت

دروگے ، عمدی مرداں گشتگ
 واداء شکر ہم سنگ نہ بیت
 نپت بگوارے بھیر بگوارے
 مشکے پما تنگ نہ بیت
 نادر عمریے گوست ودارا
 عمدانی مچ رنگ نہ بیت

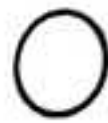
شام ۽ شوہاز ۽ ہلک ۽ در بستہ
موسماں گوں منی سفر بستہ

چومنا چوری ۽ نوائے ملیک
گوں منا سنگتانی سر بستہ

چو نہ بوتگ خطا تئی ایمان
دژمنناں دروگ کہ ستر بستہ

زند ۽ دیوان ۽ گوں مڑاہ ۽ بیا
عمر ۽ سودا ۽ سہت ۽ زر بستہ

بیا ہتم گوارین اشرفی گونگ
تئی لقا ۽ گوں ہر ثمر بستہ

مئے کسانى ۽ يات ۽ سوغات انت
آ قلات ريکاني ترا يات انت

زلپ ۽ اير گوات ۽ زرد ۽ پيشگاه ۽
پما گوش انت ۽ پما سر گوات انت

گير کيت پهل ۽ پهل ۽ ورنائى
قضمه يے گوش که جي ترا بات انت

مرگ ۽ احوال ۽ زندوں و شان انت
کے ترا گوشت ۽ که دلوں شات انت

کودکى مهر ۽ کودکى اندوه!
نئے ترا يات انت نئے منا يات انت

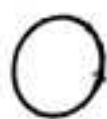
چم چچ ۽ چو گوشے کورا را جتہ
دائم زوراک ۽ بزور را را جتہ

مدت ۽ بیت کہ بے ہنکین انت
کے منی لکبہ ۽ بورا را جتہ

عشق سرزورنت نہ مرینیت دل ۽
من وتی گڈ سری زورا را جتہ

تئی منی سینگ ۽ سیل بیت نہ کنت
کے وتی لنگ ۽ ہورا را جتہ

شیر ۽ روباہ ۽ جنگ ٹاہ ۽ کجام
اے تمرذ ۽ آگورا را جتہ

مہر ۽ ساچانین شراب ۽ موسمِ اِنْت
واہگانی زمیں داب ۽ موسمِ اِنْت

شنگ ملگوراں بلوریں گردن ۽
مہرانی پیچ ۽ تاب ۽ موسمِ اِنْت

سمبران بو بیا منی تَن ۽ لدا
تئی کتابی عیں "کتاب" ۽ موسمِ اِنْت

زم زم ۽ شنگ جسم ۽ شیشگین
جوزہانی گرمین داب ۽ موسمِ اِنْت

ہرکس ۽ تاک چندتگ زیبائی ۽
چلگ ۽ سیاہیں عذاب ۽ موسمِ اِنْت

سینچ

شپ نمب ۽ شہدیں بوسگاں

کوشانی زمین زانسراں

پھل ماں گیا بان ۽ سرپیت

ماہیں شپاں

چو کہ سرپیت کاڙانی نازا کین بدن

کیفین زمستانی شپاں

کسی سرون ۽ پلوا

چنکاں کسی

گوں واہگ ۽ زرد ۽ مراد

واب جاہ ۽ کسی روک کنت

شزیت مدام
 نود مسرو ملکین
 مسکین کمانی گواتگران

امباز کنت ماتکوه ۽ برزین تیمھراں
 گوں آزمانی واهگاں
 واهگ کہ ماتے لولی انت

ماتے زرین زرد ۽ مدام ۽ سمبریت
 گران مہذب ۽ سنگین بیت
 کرزیت من ۽
 کرزیت ترا
 کرزیت جہان ۽ تیوگین

۹

ملک ۽ ناپرُسان ۽ شپ چوں روچ بنت

موسکی ترهور چون اُنت

چون اُنت هزام ۽ هتم

نودانی ساهیل چوں اُنت

چون اُنت پهلانی کھیب

چون اُنت مهنائیں سمین ۽

چون اُنت شپ نمب ۽ دروت

آسمی پهلانی حال ۽ عاقبت ۽ ہم بگوش

ژندیں بان ۽ کڈکاں انگت بلنت زردیں چراگ

ماہکان گواریت کل ۽ کارپران
 بیگمانی کوش انگت مہربان انت میتگان
 روچ برمشیت

چیر گجیت شب سیاہیں پتر ۽
 بے ریاء روئین ہاوند ۽ گوشے نے قیل ۽ قال

سوال

بے شک منا جو بے لیک
 بے شک منی کل ۽ میا
 زند ۽ چ من مہریے مدار
 مرٹن منی پُرس ۽ میا
 تو چ شاہانی ماڑی آں
 من پہ تئی جورین غماں
 تو وشیاں چ چم ۽ چار
 من چ تئی بیکال بزیں
 تو کہ نزانے چ مزان
 من تاں ترا زاناں وتیگ

نہ شاہ ادا ساڑیگ بنت
 نہ شاعر یے مانیت ادا
 باندا تیاں تو ہر بنے
 رنگ ماحکامیں سیاہ بیت
 نمبر ۷ چ زر ۷ دور ۷
 زر ۷ کدی سیاہی نہ بیت
 بنی آدم ۷ اوبادگان

من مرتگاں روچ ۽ ۽ رند

دل منی!

پیر ۽ کماشین دل منی

زاناں ترا زند ۽ گیر ۽ چیلانی نے گیش تر توان

پیر ۽ سکاں عاجز ۽

بلکن کلاہے زندگ ۽

زندگ بمان

سہت ۽ دماں

ہر ساہت ۽ واماں بدے

ہر کترہ ۽ سیتاں بدے

کہ زندماں

نوک کیسگ ۽ ناویستگلیں گور ۽ ہماوام انت

ادا بیت نہ کنت

واماں بدئے سر پورہ ۽

سیتاں ادا کن وہ سری

نے راہ دگہ در آھگے

بے تیریں نیلیں تنبہ ۽ نامے بلندیں آزمان

زندگ بمان

داں زندماں

دل ناتوان

سئی آں

۽ کم کم ۽ پوھاں

ناسرپدین گوں زانگ ۽

سکرات جنتیں چم ۽ دلاں

نابود ۽ بے واکیں حیاں ۽ لکیماں ، کہ

روح ماں شمال ۽ بستگین برپین زر ۽ گباں پہ زیراپی شتگ

بیتگ ہدا مرزی گوش اُنت

گنداں

منی سکرات جستیں چم ۽ دلاں

مئے گیدی ۽ سیاہ ۽ تماری و دتگ

زانتانی پورانی جڑشک

ماہ ۽ سبگ گامیں رواج

پھلتیں سہیل ۽ شہل ۽ داب

شپ کش ۽ درپشو کمن جبہین

زانت جاگمانی روشنی

زانو گرانی عقل ۽ ہوش

وہد انگانی لہز ۽ ہرپ

بیگواہ ۽ گارنت مدتے

چار کنڈا چیر گج اُنت ابدمان ۽ ازل گیریں

یک برے بر مشی ۽ تاریکی ۽

کہ دل دل ۽ زانت نہ کنت

پھلتیں سمین

استال ۽ براہ دارین دارین

ماہ درو شتم ۽ ماہین جبین

گل سہر گوں بچکند گان

دیرا چہ

نود گوار گین روچ ۽ جز شک

امیت ۽ قندیل ۽ چراگ

پما جنوب ننداں امیت ۽ نود اتنت

دور ماں شمال ۽ کھسراں

تانگو بلان بیت اُنت پہ بیگواہی شت اُنت

تاریکی ۽ بے بر مشی یے ہنچین گمان بیت مرگے اے زند ۽ سرا

روئے زمین بے زندمان

داں شغرب ۽ داں معز باں

پھلتیں شمال داں جہندم ۽

چ سرنہ یتلگ چو گٹے

کلئیں جہاں بے زندمان
انگت بے ماء تو آں کہ زندگان

بے طاقتیں چمء دلاں
سکرات جنتیں چماں وتی
چچ کن ندارگ کن ابد مانیں شپء
مرگء کھپء

ارواح بریں دیہانی اے ناچء بچار
آچء بچار

بھیمناکس اے ناچء بچار

کہ مرجء رند

روح ٹک نہ دنت داں قیامتء

مسکین زمینء سربرا

شپ چہ شمالء کھسراں

چو کہ زرء

هاوندء هاشوشىء وژا

لُذانء کسیت

پسپچان انت کوهء گرشگان

با گسپچمهء هُشکاوگان

توبه امان

چارگ نه بیت

جان آسیابء گلگلء

ارواح هزار کوهانی چیرا ترنگ

دم گونڈ بو ان انت دم په سہت

تاریکیء مستین زرء امبازنگ چومانشء

من مرتگان

روحءء رند

دم برتگان مرگءء رند

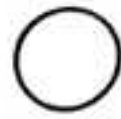
پھلتین پوراں چہ بلنداً گردیت
شبرہین مہ کئی رندا گردیت

چاندی نین روج ماں آزمان ء مواز
گلزمین تین چو ژندا گردیت

زی ہما تحتے روان ء بال ات
مرچی مئے کاپرے سندا گردیت

ملپداں سیل کنان ء چہ کہیب
چو گوشے مئے دل ء بنداً گردیت

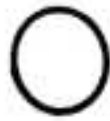
زند ء اسرالاں ہما سرپد بیت
روح ء ہشکاوگاں پندا گردیت

نشتگان   ساحتاں   اژمار   کنناں
گوں   وتی   چندا گر   ء   وار   کنناں

زند   ء   مرگ   نام   وتی   شوہاز   ء
وتی   شوہازا   وتا   گار   کنناں

درد   ء   تیمارگ   دل   ء   کارء   کسب
چو   نیاں   چمئے   کہ   من   ہار   کنناں

و ہد ۽ تیارین دست نہ کنت انت پیر منا
 گون انت پھلین یاتانی جاگیر منا
 من شہزادگ تو شہزادی و ابانی
 پیرین مات ۽ عہدی قصہ گیر منا
 براہیں بالو پھلتیں پیرک دات ترا
 تو گون طلائین دستاں دات انجیر منا
 گیش ۽ و ہدا ہج نہ گوشت پھلتیں رکاں
 ارسین چماں دست ۽ داتے ہیر منا
 و ہدے کار ۽ کار سرے ۽ کہ سرگپتاں
 وش و شء تو گالائینت کہ زیر منا
 نیاد ۽ کیفین سہت ۽ داناں تو گشتے
 چہ وت مہہ سند ۽ چہ وت مہہ پرتین ویر منا

پما رنج ء اندوہ بیارے نوکیں سال
 سیاہیں گمانی سنج بسارے نوکیں سال
 چنچو گم تئی گرہن ء بستا پیدا کے
 ماگم زوراں گیش نوارے نوکیں سال
 پما کھن ء پاریگ ء پیراریگ ء
 پہ منی چھاں تو بیمارے نوکین سال
 پیدا کے اندیمیں دیاراں کرام کناں
 وہد ء نووے وہد ء ہارے نوکیں سال
 تئی پابرمشاں چیزے آگمہ چیزے واب
 چنچو درائے چنچو گارے نوکیں سال

جیسے جنڈیں کا پرہ و کلاں دیر مسبے
 مارا اوں نیم چمٹی بچارے نوکیں سال
 زاناں چہ دورا پیدا کے دور روے
 گنداں چنچو و نزہ و غبارے نوکیں سال
 تئی دل ۽ دریگ مارا شالا ہر بہ بیت
 مارا چہ وت دیر مدارے نوکیں سال
 چنچو نوبت گون ترا پہ امروز ۽
 جاہے وشى جاہے زارے نوکیں سال

مرگِ زندیے پہ مڑا
اشِ بکنِ دُرینِ طلاہ

کرناں رہچارِ تئی
درِ بیا چاروہی ماہ

برنہ تڑیت پدا
ڈوبر ۽ رپنگین ساہ

ما نزاں چو راہ ۽
مارا دروہیتِ امراہ

مہر ۽ شوہاز ۽ تچال
مارا انکین نہ جاہ

وانگ جاہاں وانگ نیست
 زانت سما ء زانگ نیست
 مارا کے جُست نہ کنت
 چو وا نہ انت دردانگ نیست
 دشتانی دامن ارسنگ
 مجنوں نے دیوانگ نیست
 دیوالاں ساہگ اشتگ
 دمباں گنج ء خزانگ نیست
 کار پمشکا شر نہ بنت
 دُنیا ء بے زانگ نیست
 مرچاں کس ء زہیر نہ بیت
 دلبر نے دلمانگ نیست
 ما راست ء کہ ہمراہاں
 مارا وہد ء زمانگ نیست

وتی پھلتیں دپ ۽ مزواک مالیت
 منی بخت ۽ جبہن ۽ حاک مالیت
 عجب نادانے پہ تو ضد کنت دل
 زمینی واہگاں افلاک مالیت
 کئے انت کہ وهد مٹائیت ہر وهد
 کئے انت کہ درچک ۽ داراں تاک مالیت
 من قولگاں شراب ۽ کچلی ۽!
 منی بے ترانی ۽ گویاک مالیت
 وتی ساہ ۽ منی ساہ ۽ گوں کنت ہور
 دل ۽ صدچاکی ۽ را چاک مالیت
 وتا ہاکین کنت اتم بزبان ۽
 کے کہ روچ ۽ دیما ہاک مالیت
 دل ۽ را درد بخشائیت دائم
 دل ۽ بے واکی ۽ را واک مالیت

شام وہدے کہ شہاریت کجلاں
دل تئی مہرانی ماریت کجلاں

پہ خماریں دیدگانی دوستی ء
شپ مدام زوریت کاریت کجلاں

آزماں سیاہیں مجڑانی دروشم ء
پہ کئے ء ترمپانی گواریت کجلاں

کئے بزاں کہ پہ کئے ء دریں طلاہ
نشگ ء مہرانی ساریت کجلاں

پہ وتی دیدانی رشن ء ہاترا
ہرکس تئی چمانی چاریت کجلاں

منی سرا رسترانی راج انت
در آمدء ناکسانی راج انت

کشار کُرتگ کیا مجانی
گلین زمین ء گمانی راج انت

نہ روچ شمسیت نہ ماہ گواہیت
ماں اے جہاں شپانی راج انت

بلندین بالاد ء راج جاہے
جہے جڑین مہرانی راج انت

منی کسب دُر وپانی دوستی
منی دل ء مہہ وشانی راج انت

چو منی بخت ۽ زریچول پرش اُنت
وہد بے وہد ۽ گل ۽ قول پرش اُنت

تو نیائے دل ۽ ہول یے زوریت
آہگ ۽ تیگ ۽ دل ۽ ہول پرش اُنت

ہارین زہیراں منی بالاد پرشتگ
بیدے ایروپ ۽ کجا سول پرش اُنت

ہائیکو

کئے کئی باتاں
 دُنیا گنجیں اِشتا بارگ
 ندر بہ باتاں

شراب تنگاں
 بگندے نیم و ابیں ویدگاں تئی
 من و اب تنگاں

سک نادان تے
 عشق ۽ چکلین راہ ۽ ویدگ
 پہک نزان تے

سکرات

مزل مرگ ۽ سرگراں وھدے

دیگرے زردین

یاشپ لے سیاہ ۽

داگس بند بنداں

پرہشتگین زرد ۽

ڈیلین بالڈ ۽ ناتوانین ۽

عیناں بے نوریں

چورہ نین یاد تئی پاڈگران ۽ کیت

گورگین کل ۽ راہ دپ ۽ اوشتیت ۽ منا چاریت

چو جنوزام ۽

ساہ بے ساهین پدا تریت
 کود کیں چکانی گلابیں رو باری بارگے
 دیدگاں اوشت اُنت
 ۷ منا پُرس اُنت

(بابا مئے لیبوک)

(بابا مئے شیشل)

(بابا مئے بستہ)

(زر بنشتیں تاک)

کودکی اے جُست

مثلے سی کارچ ۷

شیشلگین زرد ۷ راکن اُنت کپ کپ

نیم زردین زرد ۷ ہوں ہلکان بنت

گیر کاینٹ نین زند ۷ ناکامی

مرتلگین ارمان گوں دل یے ناکام ۷ منا چارنت

گیش کن اُنت زرد ۷ آسی نین درواں

وائے مئے زندء وائے مئے ارمان

چے انت مئے زندء چے انت مئے ارمان ؟

حاک ہنکین نین ما زمین زادگ

پہ جوی نان ئے

کا پرے جنڈین

سیس شارے ء

شپ جتین زھگ ئے وانگ ء زانت ء

چنچو تنگ دستاں

بیدے تینی ء تا پگی کولے

کا پرے جنڈیں

سیس شارے ء

لوٹنگ چے ماتئی در ء ہاوند

چے منادانگ تئی ہدائی ء

بیدے ارمان ء شل سریں رنجاں

بے توارے نین

سچ نہ گلائے

وائے مئے زندء وائے ارمان

چے انت مئے زندء چے انت مئے ارمان؟

مِسکِیں جنت

کد بہ بیت کہ
 چہ سُر و مگین شام ۽ سینگ ۽ بُست کنت ماہ پدی
 کوش بہ کشیت

درد بہ بیت مہکان ۽ سرا

نیم شی پاس ۽
 شیشمین کٹ ۽ سر برا

ماء ۽ تو ہمزان باں گما کیف ۽ قدحاں
 ریشمین دستاں

قدح ۽ کیفان شماراں بے پمنا

کیف تنگان ء

ما شمشکار باں چه وتی رنج ء مختاں

گیاں اشکنان

گوں تو لیب کنان

اولی لیب گوں شنگ ء تالانیں مہراں

رند ترا بو سمان رُہ بریں مستیں دیدگاں

گڈ انارکان ء

رولہ نیں رکان

زانسراں

لیب جو نیں گورازں

لیب کنان ء چو سر بہاں مسکین جنت ء

موتک

(مکھیں ماس ۽ مرگ ۽)

مروچاں روچ چو سیاھیں شپ ۽

۽ وشپ ماش

بہار ۽ چلگ ۽ رُو گون

سمین تبد شلتیت

طلاھیں کلکش انت بے نور

درین بے رنگ انت

پیاپین نود چو آس ۽

گلاب بے براہ انت

زھیر زھیر ہمک رہسر انت

ہمک راہ انت

پدر ۽ بڑنیگ ۽ دلگیر رھگوزانی قطار
 نپر نپر انت ہلا ہوش ۽ سربتگ ۽ ہگلوں
 بہاریں بیگمہ ۽ کوش ۽ انارک ارسیک انت
 مہمہ ۽ جبین تہار انت
 ۽ ماہکان شنگ شنگ
 ابدتک عالم انت کلین چو منی زرد ۽

قہاریں مرگ ۽ پرشتگ ترا چو نیست نہ کنت
 تو ہست ۽ ، مان ۽ ابدمان ۽
 مکہیں مادر

کس ۽ ۽ ۽ زلف ۽ کس ۽ پیت ۽ زری پاہو دات
 وشتیاتکان ۽ تئی مسریں سری پاہو دات

آسکاری من وتایاں ۽ ردی پاہو دات
 وتی رکھینگ ۽ من چند وتی پاہو دات

چے شوہازئے اے سیاہ ڈن ۽ یلیں روچ شہاز
 شپ یقیناں آظاہ روچ کدی پاہو دات

وت نزانست کہ کجام کرتگمین ڈوہانی پدا
 اختیار داراں منی لاش شپی پاہو دات

بچ در ۽ چست بمیت ساہ سلامتیں توار
 زندگین شہر ۽ درھمین بان ۽ دری پاہو دات

گوں منا تو کہتے چو برات نہ کنت
 وشدلی تئی منارا شات نہ کنت

بیدے تئی نیاد ہ واہگ ترندین
 ہرا ہج واہگے پات نہ کنت

مشق چارے ہ دوستی میلے
 ماشقی کس کس ہ رنات نہ کنت

اے بری دنت گوستگین ہیران
 امین ہ نون سراں قلات نہ کنت

اے دگہ دور ہ شے مریدے میر
 اے وتی حائل ہ چو دات نہ کنت

تئی تیاری مارا چہ کارا نہ بارت
کس وتی بیرانی اوپارا نہ بارت

ساتگی انت زاگین جوهان بسات
دُز داناں بارت امبارا نہ بارت

تو بُترس کہ ملک ءِ ماڑی ات روانت
چما کس ماجدی لنگارا نہ بارت

کپتگین نوداں پہ گورتچ یلے بہ دز
بانگ ءِ سلوات کپتگین ہارا نہ بارت

نشگین - کاڑاں پہ ہرکس نام گیت
کس بلے گاڑاں پہ گوجارا نہ بارت

مدتے گو سنگ وتی شوہازگ ء
 بیا مناسو جے بدے کہ من کیاں

عمر ء مڈی تئی طلاہیں سر نہ انت
 زند ء شوہاز ء چد ء دیمتر رواں

گیر بیاریت دل ترا وهد ء پڑا
 دانگے دو شیر پر بنداں گوشاں

زند ء رُنگراہاں منا را چو مدروہ
 روچے نہ روچے تئی امبراہ باں

زانت ۽ باران ۽ ڇه نازانتی ۽ ڏکال رُدیت
 اے کجام ڏیہہ ، کئی شہر انت ، چونس حال رُدیت
 چئنی سال انت کہ موسم هتم ۽ گواه نہ کنت
 گوستگیں سال ۽ پدا ماہ رُد انت سال رُدیت
 شپتالاں کہ ادا پورانی مٹ ۽ لوٹاں
 اے سیاہ ساچین زمین ۽ کجام استال رُدیت
 گال وت دوزخ انت ۽ گال بهشت ۽ نام انت
 ہر وڙین گال کیش ۽ رندا ہما گال رُدیت
 چنت جنجال بسنداں ۽ گلین دراہی ۽
 روج ۽ دراجی ۽ ہزار گونگین جنجال رُدیت
 ہر ہما کنڈا روا انت ۽ روا بیت قبلہ
 ہر کجام کنڈ تئی آھگ ۽ احوال رُدیت
 مے دُعا انت کہ ڇہ جگہیں شہراں بُرز بات
 نئے ۽ تو شال رُدیت نیکہ پن شال رُدیت

قدحاں نوشاں ترا یات کناں
بس ہے رنگ ء دل ء شات کناں

کُن ء کرینگیں پد ء رنداں پہ تئی
صد چُشیں زند من ہیرات کناں

عشق ۽ راہ ۽ کس کسی امراہ نہ بیت
ہمنیادیں ہر کاڑ طلاہیں ساہ نہ بیت

پھلانی دیوان ۽ سوچاں آس دیاں
مارا تئی زلیپانی کش ۽ کہ جاہ نہ بیت

زاناں کہ دل تنگ ۽ دید نہ بخشائے
تئی دُراہی ۽ نوک مروچاں ماہ نہ بیت

واجمہ خدائے تو یک راہے زرت کنئے
ما انساناں مارا کئی پرواہ نہ بیت

راہ ، امراہ بدل کرت نہ کُت
تئی حیاں ءِ را دل ءِ برُت نہ کُت

زند ءِ وِشان نہ بوتال بچ بر
مرگ لوٹت بلے ما مرُت نہ کُت

تو ستر سِست ءِ چگل دات مارا
ما تئی مر ءِ چه دل زُرت نہ کُت

چندنیں رہسراں نشتاں پہ اُمیت
وشی یے پہ وِتا آورت نہ کُت

آسین امروز ءِ لوارین پندا
تئی امراہی ءِ دم برُت نہ کُت

تہی لقا ۽ نیاد ۽ گیشمین نپ کپیت
عاشقاں زند ۽ کہ وھدے شپ کپیت

چنت دلانی پروشگ ۽ جُست ۽ کناں
زند ۽ ماہیں کاڑ کہ مارا وپ کپیت

چونیں بے زندے گوں سیاہ رنگین شپ ۽
مانوشیت اے قراریں کھپ کپیت

بہنچو ویران انت بہاریں زندمان
شرے آبادا گوشے سیہ تپ کپیت

بود آ سندا نہ کنت مہر ۽ کشار
آ جمہ ۽ کہ کست ۽ آسین جھپ کپیت

وش مجلس ء پھل نیادیں آماہ ء نہ داریت کئے
آبریشمین زلیپانی پرواہ نہ داریت کئے

چو ہائل ء ماہین ء شے آنی پدا کئے گار
کئے چاکرین سردار ء آگاہ ء نہ داریت کئے

پہوالیں بلوچاں مامے دود انت وفاداری
گڈ راہ ء وتی زند ء امبراہ نہ داریت کئے

کئے سیاہ شپاں سیاہیناں دستانی دل ء داریت
روح درو شمس بامسارا بانگواہ ء نہ داریت کئے

زبیدگِ ۽ مرگ

وٽي چڪ ۽ را بوانيننا
 گلاب ۽ آسمي پھل کنگڻ اٺت قھري
 سمين مسکين لوار اٺت ، دوزخ اٺت ، آس اٺت
 طلاھ رنگين درين بے رنگي ۽ نام اٺت
 بہار ۽ چلگي کٽراں شماراں
 ۽ زمستان ۽ گوشاں ہزام
 بدی ۽ تنگسين نيکي بہ پھماں
 جہہ رنگين نيکي ۽ ليکاں بدی بيراني يے مرچاں
 گوشانش کہ کتاباني درہين راستان ۽ نے معنہ
 نزانتی زانت کاری يے
 زريگين زانت ۽ عقل ۽ رانج ۽ اٺت معنہ

اگاں بامعنہ انت چیزے تمہ آسیاہ دروشمین دروگ انت
بدین بیرانی

زبرین نابزانتی انت
بئی مانی بلاھمین معنہ ۽ داریت

من حیراناں وتی چک ۽ چے بواینناں
ادا ہر چیز چسپینگ انت
گوٹھے اے آدمی یانی نہ انت ڈیے
اے دیہانی بلاھانی بدین ہنکس یے ہپت پشت ۽
کہ ہرچی چپی انت اودا

واہگ

روج آپ وھدے
 تچو کین وھدے ساپین سینگ ء بر مشیت
 ارمانیں دل ء
 سبزین زمین ء سر براہ
 نیلیں زرء امباز کنت وش واہگی

تہ
 شپ گداں شنگیت زمین ء سر براہ
 گول عاقبتی واہگاں
 مردم ترہ انت

بے بر مثنیٰ پچھت گیدی
 بیگواہین گوات بان ۽ دریگاں کنت ہلوت

تہ ۱ من وتی مچون شانتگمین بان ۽ سرین

چہاں برین تئی گواتگرا
 گوں واہگ ۽ اندوہ بریں
 (شال ۽ وداریک تو بہ بے
 گوں عطر ۽ عنیر ۽ دُناں
 تئی ماہیں جان ۽ بند بند
 ناچشمین مہر ۽ لذت ۽ پٹ پٹ بہ بیت)

گوانکی پے گوں مہر باریں واہگ ۽

شاہیں مرید

شاہیں مرید مستانگیں

بیاهانی ۽ آس ۽ بتوس

بیا چاکری "رک" ءِ برُوش

ہوشامی رُنبان من بہاں

چو مست ءِ گمراہین زِرا

امبازاں شیرین درو شتم ءِ

تو گار بے چماں منی

دست اُن وتی دستاں کپ اُنت

(شہید ایوب جان بلیدی ء پھلتیں یات ء)

منی مہربان

تو کجا شتے

کتی میتگ ء

کجام الکھمہ ء

کجام مسکین شہرائے جمہ فنند

تو کہ رپتگے

تہہ دلان ء پیچت ء اندوہال

سراں سارنے

قرارنے

شلنت چم ارس پہ دائمی

درہین راہ سرگوشے بزرگ اُنت
درہیں ہلکے درگوشے عاجز اُنت

منی مہربان

تو کہ رپتے

تہ بہار رپتہ پہ دائمی

نئے کہ نو دبنداں ماں کو ہسراں

نہ کہ ہور گوارنت ماں کوچگاں

نہ سمن کشیت مال میتگاں

نئے کہ پھل سرپ اُنت

نہ درین جنت

منی مہربان

تو کہ رپتے

یلین روچے رنگے لقا شتہ

گلین ماہے مہبلین ماہکان

اے سہیل ء پوراوں شبرہ اُنت
 درہین جہد بے بر ء بے نپ اُنت
 نین سبزنت کیچ ء چنال ء مچ
 منی مہربان
 مہی دلگران
 پدا تر ء بیا
 ہمے کوڑہ ء

کہ ودار یگاں پہ تو ایر دست
 منی مہربان
 مہی دلگران

دُنیاداری نہ زان انت تئی عاشق
 زانت ء چنچو کسان انت تئی عاشق
 ظاہر ء باطن اش چو آدینک ء
 مکر ء حیلہ نہ زان انت تئی عاشق
 پاکیں پیغمبر ء چو براہ دار انت
 چو کہ ماہ ء بلان انت تئی عاشق
 زندمانی رسیت کہ پھلین مرگ
 راہ ء تسیگ ء روان انت تئی عاشق
 شر چتو پدا لگگ دار انت
 مہر ء درس ء نہ وان انت تئی عاشق
 کئی حسد ء تو موجرے مرچاں
 کئی گناہ ء پچان انت تئی عاشق

مرک امروز ۽ دُعا ۽ دشمنان بیت
 دُروگ ۽ آس یے ماں آجہان ۽ کپیت
 گئرن ۽ واری اگاں تئی داد ۽ دہش
 زندمانی گوں شادہاں بسچیت
 من کہ کرنانی ہسراں ننداں !!!
 آ کہ پیری ایں دھگوزاں نہ گوزیت

برکت انت مہر ء نکان
ہر کہ پہ ہر کس ء گران

پہ چنگ روج کناں
زند ء سنگین نین شپاں

سرجن ئے چو ساہ ء
واہگ ء نیست درمان

مرگ زوراک انت سرا
زند چو درد ء کیان

چ پڑا کئے اتک ء
کئے ء زرشان بکناں

مرگ ءِ را بـشـات کـنت ءِ حـیـات ءِ را جـنـت کـئـے
یک روجی لالچ ءِ وتی برات ءِ را جنت کئے

نادانے ءِ نزانے وتی شر ءِ گندگ ءِ
دمبرتگین چراگاں پہ گوات ءِ را جنت کئے

الم بزانی دوست تئی نام گار بیت
کرینگین بانڈماں پہ قلات ءِ را جنت کئے

داں زندگاں زراں تئی عاریپین صورت ءِ
اے بزگین دل ءِ تئی یات ءِ را جنت کئے

مہراں بدل کئے پہ گلاب رنگین دروشماں
زالانی پنتاں مکھیں مات ءِ را جنت کئے

عمر ۽ چے سیت ۽ نپ انت سوج یے بدے
زند بازاریں کھپ انت سوج یے بدے

روچ ۽ نے ڈس ۽ نشان کر ۽ کش ۽
سیاہ ۽ تاریکیں شپ انت سوج یے بدے

کینگ ۽ کست ۽ بلیت آس مدام
ہر گورا قہر ۽ جھپ انت سوج یے بدے

کرن ۽ بنام ۽ ڈوباریت کس یے
نلدار نام ۽ وپ انت سوج یے بدے

تئی بدان تاریکیں شپ ہم روچ انت
پما ہر روچ شپ انت سوج یے بدے

آ گلُاب شہر ءِ گلُ پری باز اِنْت
دل دیگ کم اِنْت دلبری باز اِنْت

شار ءِ مہنائیں شنگ نہ ینت پما
زرد گُشان باز اِنْت سُہرسری باز اِنْت

پہ و تا درچت دُور سرین رابے
عشق ءِ رُنگراہاں آسری باز اِنْت

بُرسیں آزمان ءِ ماہ ءِ استال اِنْت
مہہ کج ءِ ملک ءِ مہپری باز اِنْت

چاکری دور ء۰ نوبتاں باہتے
 مثل ء۰ حانی ء۰ مہر کوناتے

درد ء۰ ٹیکی آں بہر مکن مہرنگ
 درد مڈی انت آدمی ذاتے

لہسین گیوار ماں مجال گارنت
 تو کجام چک ء۰ مکہیں ماتے

نسیت بے روچے الما دہر ء۰
 کہ منی نیستی ء۰ گل ء۰ شاتے

دور پاندیں سفر من ءِ دل ءِ تو
ایوک ءِ بے نپر من ءِ دل ءِ تو

کار پدِ انت طالعانی دوست دل ءِ
کہ بہاں در پہ در من ءِ دل ءِ تو

واب سبزنت پدا

وشمن باندا تے کئے انت واپ ء نہ گندیت بیلاں
 کئے پہ گلباک ء گلابانی تماء نہ مریت
 کئے پہ وش دروشمین کاڑانی امیت ء نہ زریت
 کئے سمین مین تگین صهبانی وداریک نہ انت

کئے پہ عاریپین شپاں
 مہبلین نوواں نہ انت گار
 کئے نہ انت ماہ ء طلبگار
 کئے پہ گلباک گلابان ء بہشتی حوراں
 کئے پہ وش زیمراں زہیریک نہ جنت

دوشین باندات کہ مئے بکت ء نہ انت

بلے مہ بیت

داب گندگ بلے مئے واک ء و س ء

داب گنداں ماہزار گونگین و اب

داب تتی مہرے پھلتیں پیچ انت

داب کجل جتیں چم انت کہ زرننت

داب گل رنگیں انارک انت کہ سرپ انت

داب تتی کاگدیں رک انت لرز انت

داب چو بارگین ڈیل ء رُستگ

داب تتی شینگین پونز انت مہرنگ

داب گنداں ماہزار گونگین و اب

داب وش درو شمس کاڑ انت کہ چمنت

داب برپ انت کہ تلارانی دل ء سرد کن انت

داب چو سنج ء ماں آزمان ء جن انت

داب نوو انت چہ زر ء بست کن انت

واب مہکان چو استہن ء شلیت
واب کاڑانی کسیب اُنت کہ چو کوش ء کش اُنت

واب بچکند ہمک کودکے

واب مات اُنت ء پت اُنت

کس ء عزیز

واب واپ اُنت اگل کسے بزانت

واب نازر کیں بلور اُنت کہ پرش اُنت

واب گنداں ماہزار گونگین واپ

واب گنداں کہ منی اوبادگ

وش ء وشمال اُنت گلن باندات ء

واب گنداں کہ پری گونگین ماہ ء مارا جوہاں کتہ

واب گنداں ماگلابانی ڈیہہ ء ہنکین آل

واب گنداں ما صباہانی تہاوش واپاں

واب گنداں من ہزار گونگین واپ

واب گنداں ہیے اوست ء کہ پرش اَنت شکلیں واب

وہد تریت پرش اَنت شکلیں واب

وہد ء واگان ء کسے داشت نہ کنت

وہد ء ہار ملتیت طلاہیں و اباں

ہار ء کس داشت نہ کنت

ہار پتاریت سنداں

سنداں اَنت بے

سند سبز اَنت پدا

واب سبز اَنت پدا

زندمانی

گوش انت کہ زندمانی

قدحے

کیفے

شرابے

ڈھاڈری بھنگے

گوش انت کہ زندمانی

عشق

چارے

دوستیئے

میله

گوش انت کہ زندمانی

شکلے

شہدے

شراہیں شادھے بیلاں

گوش انت کہ زندمانی

درین

سمین

نودء ہتم

ء بیگیے گوش انت

گوش انت کہ زندمانی

آسی پھل

گلاب

ء گواڑخ انت لعلمیں

گوش انت کہ زندمانی

سملانی

بیک
سُہرین سنٹ
ءِ شیرین بالادانت

بلے
مئے مہکس ڈینہ ءِ
گوشتے کہ زندمانی
دوزحئے
آسے
عذابے
قہرین پاہارے
کنگئے
کتے

بدی بیرانیئے دراجسین

گوشتے کہ زندمانی

گشرن

واری

نادراہی ئے

گوشے کہ زندمانی

بدین بدرنگی ۽ نام انیت

وتا چارت

وتا آدینک کن ات بیلان

زانت ۽ قربان کہ نازانتی ۽ باہوٹ ئے مدام
زانگ ۽ زانت ۽ روا چپے مدام چوٹ ئے مدام

بیا سیاہ بختی ترا دروت دیاں امبازاں
زاناں مئے یارے کہ بنام ئے مدام موٹ ئے مدام

وشتیاتکانی میارنت نہ گناہ پہلکین دل ۽
تئی بے مہری ۽ گپ انت تو دل ۽ کوٹ ئے مدام

جی ہیر وپ ء ماہ دروشم
چتا تو مہو بے گم

گیدی تتی پرمان ء
برواناں مسرپن دلجم

ندراں پہ بلور نقشاں
شامے بدے قدح چم

چنگ جتین بھاگے دل
تتی مر گسید شپ نم

چچار اگاں خلقت
زہیرگ پہ تو من ہم

بیا ترا بوچنناں گلاب ۽ پھل
 ترانگ ۽ تئی کپاں گلاب ۽ پھل

چو جڑ گوکین تنگہ ۽ روک انت
 سیہ تھارین شپاں گلاب ۽ پھل

تئی گمان ۽ اے دوستدار منی
 جی کناں دُر دپاں گلاب ۽ پھل

بیا کہ بھائیناں دیدگ ۽ زرد ۽
 بے ترا بے نپاں گلاب ۽ پھل

تھترین چہ ساہوں بر تربیت
 تئی خیال ۽ کپاں گلاب ۽ پھل

نیت ۽ گنجین درا چہ پیدا کاں
 ردوران ۽ کجا چہ پیدا کاں

انگت ۽ ہم منا نہ امبارے
 مرگ ۽ قہریں دپ ۽ چہ پیدا کاں

دوزہ ۽ آس چے منا سوچیت
 زند ۽ گریں جھپ ۽ چہ پیدا کاں

باگپہ آنی منا میار مکن
 کنٹکے آن کھپ ۽ چہ پیدا کاں

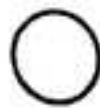

کیت روچے کہ ما مراداں باں
 چو کہ سالونک ءِ و ش ءِ شاداں باں
 باں ہمے اوست ءِ تئی درا اوشتاں
 تنگیس دین ءِ دُزین داداں باں
 مر ءِ دوستی ءِ لوٹ ہمیش ات کہ
 ما ما حاکان ءِ آزباداں باں
 قصواں عمدی گشتہ داناہاں
 ما زمین زادگ ماہ زاداں باں
 تئی سر ءِ ساہ ءِ رھگ ءِ مہرنگ
 اے کئے ءِ زانت ات ہلک پاداں باں
 قول انت گوں میاھاں کناں دوستی
 ہاترا تیگ ءِ پادشپاداں باں

اے گرانیں شہر ء دوارے ادا چوں نندگ بیت
 ادا کے کہ بنندیت آزندہ گندگ بیت
 طلائیں جیگ ء پہ شنکاں کہ مہلباں گواریت
 سفاریں مہر ء ندران کہ وہدے رندگ بیت
 من زانت ء شہر ء مسافر درآمداں مشکے
 گوزاں چہ کورانی بازار ء پین کندگ بیت
 وتی گوں دستاں وتی امبلاں ء پاہو دنت
 جہان ء گندگین باز انت نہ کس چو گندگ بیت
 من ویل چارسرین راہان ء کورین رنکراہاں
 کہ مہر ء محکمین دیوال گوں من بندگ بیت
 گوش انت اے ہرچی پہ ناوشی ء پہ کینگ ء کست
 اے گنجیں شہر ء دپ انت اے کے ء گوں بندگ بیت

ماہ ۛ مہکان ۛ آ گلاب پھل ۛ
تنگت ۛ شپ نمبی شراب پھل ۛ

سج شستہ گوں تانی نوداں
رنگ و شبو ۛ پھل کتاب پھل ۛ

وت نہ زرتگ ما پے وتا وش
مارا مر داتگ بے حساب پھل ۛ

چیز کے امروز ۛ غم ۛ اندوہ
گیش رنجینتگ آ گلاب پھل ۛ

عاشقی دوداں شر زانت دُر دپ
پما راہ داتگ پھل کتاب پھل ۛ

بیگمہ انت روچ شپ ۽ احوال انت
کئے سر اتلگ نیں کئی چہمال انت

ھرکس پھریزیت وتی نگدیں سر ۽
مئے درہیں راج گوشے بقال انت

آخر یک روچے کپیت مرگ ۽ لدا
زند ۽ بیمار کہ چو بے حال انت

زندگی چوں ترا بگوازیں
 عمر ۽ دراجین سرا بگوازیں

راستی ۽ پاد پردیاں یا کہ
 چہ سرے ۽ سربرا بگوازیں

گام گام ۽ گوازاں چہ سکرآت ۽
 زند ۽ یکین برا بگوازیں

کئے وتی مڈی آل بھاسنیت
 چوں گماں یک سرا بگوازیں

بددعا انت کئی رزاق نادار
 زند ۽ کلسی درا بگوازیں

آسی پھل بدے گلاب بدے
اتلگ انت مجڑ منا شراب بدے

بہنچو کہ نود کرام کنت گواریت
تو اوں کیپان ء ٹھل ء داب بدے

آ گلاب رنگ ء بو ء بس گیرنت
یار مرچی منا شراب بدے

تسی در ء بیچ نہ لوٹاں داد وگہ
قوم ء دستا منی کتاب بدے

پور تئی نام تئی نام سمین
چے ترا نام دیاں بام سمین

پر تو قولیگ بہاریں امروز
یک جہانے پہ تو ناکام سمین

آزماں نیم شپی پاس ءِ رہ دنت
شپ نمیں دروتان گل اندام سمین

گام گام ء ترا رسیت حونی
کتی گناہ انت کئے کشیت حونی

صد بر ء کشتگ ئے وتی منا
انگت ء زندگاں چیت حونی

رند ء آدم پہ خون ء ہوشام ء
آزمان ء اوں سرپکیت حونی

زندمانی گئے کُشار جاہے
گام گام ء ترا رسیت حونی

بے مراد ءِ دہش نہ بیت امروز
 چہ تو ساری چو و ش نہ بیت امروز

براہیں بیکانی نشنگ ءِ ساچان انت
 سالے ساری چو لبش نہ بیت امروز

